

то, разноскы-ти за поправленіе-то на повредж-тж сж общи и плащатса на половинж отъ двѣ-ты корабли, кон-то сж причинан и пострадали повредж-тж.

Исканіе зарадх аваріѣж не е пріато кога-то е обща а не заминува стотинанж-тж часть отъ цѣнж-тж на сѹмж-тж отъ корабль-тж и отъ стоки-ты, а кога-то е частна стотинж-тж часть отъ цѣнж-тж на повреждено-то нѣчто; това правило припосокавабаса кога-то не има особно изгласіе помежду обезвѣдителя и обезвѣждаемый.

Уговорж-тж е в о к о д н о о т х а в а р і ѣ ж отръвава обезвѣдители-ты отъ всакж аваріѣж общж или частнж, из иземлатса случан-ти, кон-то даватъ пободж за оставленіе (абандонж), кога-то обезвѣжденый може или да направн оставленіе или да поиска сждж за аваріѣж.

ХІ. ЗА ИЗСІПВАНІЄ И СТИЦАНІЄ *).

§. 112. Какъ е тава изсипваніе. — Ако отъ кѹрж или отъ неприателско дѣло корабленачалникж-тж почтѣ за нѹждно зарадх избавленіе на корабль-тж да врьли въ море еднж часть отъ товара си, да отсѣче стазповѣ-ты, или да остави кобкы-ты си, трѣбва да вземе по-напрѣди мнѣніе-то на сѹчастинци-ти въ товара ако са случи нѣкой отъ тѣхж въ корабль-тж и мнѣніе-то на по-знаменнты-ты отъ людство-то; а въ случай на разногласіе мнѣніе-то отъ корабленачалника и отъ по-знаменнты-ты на людство-то надвива. Нѣчта-та, кон-то сж по-малко нѹждни, по-тажкы-ти и ничтожни-ти врьлатса най-напрѣдх и послѣ стоки-ти.

Корабленачалникж-тж е длзженж да излага писмено станжло-то за изсипваніе разсжженіе, кое-то трѣбва да упоманѹва причи-

*) Виджъ Чл. 410 и т. д. отъ Вл. Траговеткый Законж.